

γνωστών καὶ εἰς τὸν Rouqueville ὅστις ἐν τῇ Περιγησίᾳ του βεβαίω ὅτι σφάζεται ὁλόκληρον ἐν τῇ περιόχῃ τῶν οἰκίων καὶ τῶν κήπων τοῦ προξένου τῆς Σουηδίας Στρόνη. ἤτοι ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως ἐφ' ἧς ἐγένετο νῦν ἡ ἀνασκαφή· ἐπειδὴ δ' οὐδεὶς τῶν παλαιότερων τοῦ Rouqueville περιγητῶν ἀναφέρει τι περὶ τοῦ μνημείου ἐκεῖνου, ὅ κ. Θωμόπουλος οὐχὶ πολὺ πιθανῶς εἰκάζει ὅτι δι' ἐκσκαφῆς ἴσως ἀνεῦρεν ὁ γάλλος περιγητὴς μέρος τῶν ἐδωλίων, ὁδηγηθεὶς ἐκ τῶν καταρριπωμένων στοῶν. Ἡ δὲ παρατήρησις τοῦ κ. Θωμοπούλου ὅτι οὐδεὶς ἄλλος περιγητὴς πλην τοῦ Πουκεβίλλ μνημονεύει ἐρεῖπια τοῦ ἐν Πάτραις Ὡδείου δὲν φαίνεται ἡμῖν ἀκριβής, διότι νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπισκεφθεὶς τὰς Πάτρας Dodwell ἐν κεφ. Δ' τῆς περιγητήσεώς του λέγων ὅτι ἡ οἰκία τοῦ προξένου τῆς Γερμανίας κεῖται ἐπὶ τῶν ἐρεῖπιων ῥωμαϊκοῦ πλινθοκτίστου θεάτρου εἶχε πιθανῶς πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὸ ὑπὸ τοῦ Πουκεβίλλ ἀναφερόμενον μνημεῖον καὶ οὐχὶ ἄλλο, καίτοι εἰκάζει ὅτι τὸ θέατρον ἐκεῖνο, ἐνεκα τῶν μικρῶν διαστάσεων αὐτοῦ δὲν φαίνεται ὅν τὸ ὠδεῖον, ὅπερ ὁ Πασανιάς περιγράφει.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη 19—20.—Ἀλκιβιάδης ἐλληνικαὶ σκηναὶ εἰς εἰκόνας ἐπὶ ὑπὸ Φίλιππος Καβαλλόττης ἐκ τῆς ἰταλικῆς ὑπὸ Γ. Ι. Δουρούτη καὶ Κ. Χ. Βάμβα. Ἐν Ἀθήναις, Ἐκδότης Μπάρτ καὶ Χίρστ. 32ον σ. 184, τιμ. δρ. 1,20.

Ἵπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Γραφεῖον Στατιστικῆς. Ἐμπορίον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν κατὰ τὸ ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου. 4ον σ. 346.

Δελτίον τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας. Ἔτος δευτέρον, 1889 ἀριθ. 2, φεβρουάριος. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου καὶ λιθογραφείου. 8ον σ. 41—80.

Ὁμ. ἀριθ. 3, μάρτιος σ. 81—112.

Περὶ Ἑθνικῆς Γλώσσης καὶ Ἑθνικῆς Ἱστορίας. Δημοτικὴ διδασκαλία Γεωργίου Καλλισοφύρου. (Ἀνεγνώσθη εἰς τὸ Κατάστημα τῆς «Διδακτικῆς Ἀδελφότητος Προόδου» τῇ 23 Ἀπριλίου 1889.) Κερκύρα. Τυπογραφεῖον Ἑρμῆς Νικολάου Πετσάλη. 1889. 12ον σ. 29.

Ὁ ἐν Ἀλατοκότῃ σύλλογος ἡ Ἑρυθραία Πενταετηρίς ἤτοι γενικὴ ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ. Ἐν Ἐρμουπόλει Τυπογραφεῖον «ἡ Πρόοδος» 1889. 12ον σ. 52.

Ἐταιρία τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν Γουτεμβέργιος. Πρακτικὰ τῆς ΜΕ', ΜΖ' καὶ ΜΖ' γενικῆς συνελεύσεως μετὰ τῆς λογοδοσίας τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἑρμού. 1889. 8ον σ. 36.

Συμβολαὶ εἰς ἀναμύρφωσιν τῆς παρ' ἡμῖν μέσης ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ Δ.Κ. Ζαργγιάννη. Ἀρθρα 1, 2, 3 καὶ 4. Ἐν Ἀθήναις τύποις Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου. 1889. 8ον σ. 62.

Λόγος Πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς κατὰ τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ναυάρχου Α. Μιαούλη ὑπὸ Δημητρίου Κ. Βακοποπούλου. Σῦρος, Τύποις Ρ. Πρίντζη, 1889. 12ον σ. 15.

Λόγος Πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ ἐν Ναυπλίου μητροπολιτικῇ ναφ' τοῦ Ἀγ. Γεωργίου κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 25 μαρτίου ὑπὸ Γεωργίου Τσαργῆ γυμνασάρχου. Ἐν Ναυπλίῳ, Τυπογραφεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον Ν. Θ. Σταυριανοπούλου. 1889 12ον σ. 16.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ 19 Μαΐου.

Ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Κριεκουκίου ἐγένοντο μεγάλα γυμνάσια τοῦ στρατοῦ, ὧν μετέσχον ἡ ἐν Ἀθήναις καὶ ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ ταξιαρχία. Καὶ αὕτη μὲν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ υποστράτηγου κ. Β. Βαλτινοῦ διὰ Χαλκίδος ἔλθοῦσα κατη-

λίσθη ἐν τοῖς περιχώροις τῶν Θηβῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκ τῶν προτέρων ὀρισμένου σχεδίου κατήλθεν ἀπὸ πρωΐας τῆς παραλεύσεως Τρίτης εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Κριεκουκίου, ὑποτιθεμένου ὅτι σκοπεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς Ἀθήνας διὰ τῶν κλεισφωρεῶν τοῦ Κιθαιρώνας· ἡ δὲ ταξιαρχία τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑποστράτηγου κ. Ἡ. Πετμεζῆ, ἔργον ἔχουσα τὴν ἄμυναν καὶ τὴν παρακώλυσιν τῆς διελθούσης, συνενέκντρωσε τὰς δυνάμεις αὐτῆς· κυρίως παρὰ τὴν γέφυραν τοῦ Ἀσωποῦ. Ἡ πλαστὴ μάχη διήρκεσε τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας, κατὰ δὲ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν αἱ κινήσεις ἦσαν ἐπιτυχεῖς, αἱ δὲ παρατηρηθεῖσαι ἐλλείψεις σχετικῶς ὀλίγισται καὶ ἐπουσιώδεις. Εἰς τὰ γυμνάσια ταῦτα παρέστησαν καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τρικούπης καὶ πολλοὶ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν ἐνταῦθα Πρεσβειῶν. Ἐκ Θηβῶν ἀμφοτέραι αἱ ταξιαρχίαι θὰ μετασταθμεύσωσιν εἰς Ῥιτσόνην, ἐν Βοιωτίᾳ πλησίον τῆς Χαλκίδος, πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν γυμνασίων.

—Τὴν βασιλόπαιδα Ἀλεξάνδραν ἀπερχομένην εἰς Πετρούπολιν ἀπεχαιρέτισαν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τὴν μὲν δευτέραν αἱ κυραὶ καὶ δεσποινίδες τὴν δὲ τρίτην τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Πρωτευούσης.

—Ὁ βασιλόπαις Νικόλαος ὑπέστη ἐπὶ διήμερον τὰς ἐναυσιούς· ἐξετάσεις αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς βασιλίσσης. Οἱ καθηγηταὶ ὁμοφώνως ἐξέφρασαν τὴν πλήρη αὐτῶν εὐαρέσκεσαν ἐπὶ τῇ προόδῳ τοῦ βασιλόπαιδος.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΝΗΣ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἑστίας».

Ἐοχάτως περιῆλθεν εἰς χεῖρας μου ὁ ἀριθμὸς 677 τῆς «Ἑστίας». ἔθνα, μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀνέγνων τὸν «Πένητα Βασιλέα» τοῦ κ. Χ. Ἀννίνου, καθ' ὅσον μάλιστα, αἱ ἐκ πρώτης ὄψεως λέξεις, Κορσικὴ καὶ Κορσικανοί, διηγεῖσθαι ἐν ἐμοὶ τὴν περιέργειαν τῆς μετ' ἐπιστάσεως ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, τὸ ὅποιον, καὶ ὡς ἐκ τῆς υποθέσεως ἦν πραγματευέται, καὶ ὡς ἐκ τῆς τιμητικῆς θέσεως ἣν κατέχει ἐν τῇ Περιοδικῇ, φαίνεται νὰ ἦναι ἱστορικῆς μελέτης, ἤτοι μονογραφία τοῦ ἀτυχοῦς βασιλέως τῆς Κορσικῆς Θεόδωρου Ἀντωνίου, βαρῶνου δὲ Νεῦθφ.

Πλὴν ὅμως, ἡ περιέργειά μου μετεβλήθη ἀμέσως εἰς ἀπορίαν, ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν εἰδήσιν τοῦ ὅτι ὁ Θεόδωρος οὗτος, ὡς βασιλεὺς τῆς Κορσικῆς, ἠπροσελίκυσε δι' ὑποσχέσεως πολλοῦ Ἰουδαίου ἐξ Ἀφρικῆς καὶ ἀρκετοῦς Ἑλλήνας ἐκ Πελοποννήσου εἰς τὸ κράτος του, ὥστε δ' ἔκεινους τῆς ἐποχῆς παραμένονσιν τινες τῶν ἐν Κορσικῇ ἀποκαταστημένων ὁμοεθνῶν μας.»

Ἄ! ἰδοὺ καὶ ἄλλοι Ἕλληνες τῆς Κορσικῆς ἅμα τῇ ἀναγνώσει ἀνέκραξαν καθ' ἑαυτοὺς, τοὺς ὁποίους ἐγώ, μετὰ δύο ἐτῶν διαμονῇ ἐν Καρυαῖς τῆς Κορσικῆς, δὲν ἤδυνήθη ὅτε ν' ἀνταμώσω, οὐδὲ κἀν νὰ μάθω τι περὶ αὐτῶν.

Ἐν ἐλλείψει ἄλλης τινὸς προχείρου πηγῆς, κατέφυγον εἰς τὴν *Nouvelle biographie générale* κατὰ. publiée par MM. Firmin Didot frères, sous la direction de M. le Dr. Hofffer, Paris 1866, εἰς τὸ ἄρθρον *Theodore de Neuhof*. Πραγματικῶς δὲ, ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, τὸ ὅποιον ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα, ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῆς ὕλης καὶ τὴν συνάφειαν τῶν εἰδήσεων, μὲ τὸ τοῦ κ. Ἀννίνου, παρετήρησα ὅτι καὶ ὁ ἀρθρογράφος αὐτοῦ ἀναφέρει ὅτι ὁ Νεῦθφ μετέφερεν Ἕλληνας ἐκ Πελοποννήσου εἰς Κορσικὴν, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιφέρει ὅτι καὶ οἱ σήμερον ἐν Κορσικῇ ὑπάρχοντες Ἕλληνες κατάγονται ἐκ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Νεῦθφ.

Πλὴν ὅμως, οὕτε ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἐν λόγῳ Βιογραφίας οὐτε ὁ κ. Ἀννίνος μᾶς λέγουσι τι περὶ τῆς πηγῆς ἐνθα ἠρύσθησαν τὴν παράδοσιν ταύτην εἰδήσιν. Ῥίπτουσιν ἐνα λιβὸν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀπέρχονται. Καί, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν ἀρθρογράφον τῆς ὡς ἀνωτέρω Βιογραφίας, εἶναι κἀπως συγχωρημένον ν' ἀφήσῃ ἀνεξέλεγκτον τοιαύτην τινὰ εἰδήσιν, ἐπουσιώδη βεβαίως εἰς αὐτόν. Ὁ κ. Ἀννίνος ὅμως, καὶ ὡς δημοσιογράφος Ἕλληνας καὶ ὡς τακτικὸς συνεργάτης τῆς «Ἑστίας» εἶναι ἄπονον ν' ἀγνοῇ ὅσα πέρυσιν ἐν ἐκτάσει ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι Μαΐου ἐδημοσιεύθησαν ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ «Ἑστίᾳ» περὶ τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων.

Καὶ περὶ μὲν τῆς καταγωγῆς τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων,

πιστεύω ὅτι δὲν θ' ἀμριθῶν πλεονό κ. "Αννινος, ὅταν ἀναγνώτῃ τὴν "Γ.λην καὶ σαρκίσημα ἱστορίας τῆς ἐν Κορσικῇ ἐλλληνικῆς ἀποικίας, τὴν ὁποίαν ἡ Διεύθυνσις τῆς "Εστίας" ἐξέδωκεν εἰς ἰδιαιτέρων τομίδιον, ἅμα τῇ ἐν τῇ "Εστία" δημοσιεύσει αὐτῆς. Περὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου τῆς μετακλήσεως Ἑλλήνων ἐκ Πελοποννήσου εἰς Κορσικὴν ὑπὸ τοῦ Νεὺδρ ὀλίγιστα ἔχω νὰ εἶπω.

"Ότε τὸ 1736 ἀνηγορεύθη ὁ Νεὺδρ βασιλεὺς τῆς Κορσικῆς, ἡ νῆσος αὕτη διετέλει, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη, εἰς γενικὴν ἐπανάστασιν καὶ ἀκαταστασίαν. Πῶς δὲ ἦτο δυνατόν οἱ "Ελλήνες τῆς Πελοποννήσου ν' ἀρῶσιν τὰς ἐστίας των καὶ νὰ ζητήσουν ἄσυλον ἐν τῇ ἄρδην ἀναστάτῳ καὶ σχεδὸν ἐν ἀναρχίᾳ διατελούσῃ Κορσικῇ, παρὰ τῷ Νεὺδρ, ὅστις ὑπ' οὐδενὸς Κράτους ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ὡς βασιλεὺς τῆς Κορσικῆς; — "Επειτα δὲ, ὁ Νεὺδρ δὲν ἐβασίλευτεν ἐπὶ τῆς Κορσικῆς εἰμὴ μὲν ἐπὶ τὰς μῆνας, ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου 1736 μέχρι τῆς 11 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τὸ ἐπὶλοιπον τοῦ βίου του διεληθὼν εἰς ἀκαίρα ταξείδια καὶ εἰς τὰς φυλακάς. "Επὶ τὰ λοιπὸν μῆνες οὐδέποτε θὰ ἤρουν αὐτῷ ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Ἑλλήνων καὶ μεταφέρῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ὑπὸ τῶν Γενουσιῶν καταδικωκόμενον βασίλειόν του. Περιττόν δὲ νὰ εἶπω ὅτι οὐδὲν ἔγγραφον καὶ οὐδεὶς σπουδαιολογῶν συγγραφεὺς ἀναφέρει τι περὶ τῆς παραδόξου ταύτης εἰδήσεως.

Τί δὲ συνέβη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ; Πιθανῶς τινες τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων νὰ συνετάχθησαν τῷ Νεὺδρ, τοὺς ὁποίους ἰδὼν τινες τῶν περὶ αὐτὸν ὑπέλαβεν ὡς μετακληθέντας ὑπ' αὐτοῦ. Τὸν τοιοῦτόν τινα, βεβαίως, ἀνέγραψεν ἀθασανίστως ὁ ἀρρογράφος τῆς ἐν λόγῳ Βιογραφίας τὸν ἀρρογράφον δὲ τῆς Βιογραφίας ταύτης, ἢ ἄλλον τινὰ ὅμοιον αὐτῷ ἀκολουθήσας ἀθασανίστως καὶ ὁ κ. "Αννινος, μᾶς ἐπώλησεν ὡς Νεὺδρσουλλέκτους τοὺς ἀπὸ τοῦ ΙΖ'. ἥδη αἰῶνος ἐγκαταστάνας ἐν Παομία τῆς Κορσικῆς ἀποίκους Ἑλλήνας.

Οὕτω λοιπὸν διαιωνίζονται τὰ ψεῦδη ἐν τῇ ἱστορίᾳ: Εἰς τὰς ἐκφέρει μίαν εἰδήσιν, τὴν ὁποίαν, Κύριος οἶδε πῶς, ἐγέννησεν ἡ κεφαλή του. Τὸν τοιοῦτόν τινα, καὶ μάλιστα ἂν τύχῃ νὰ ἦναι Εὐρωπαῖος καὶ μεγάλου ὀνόματος, ἑτέρος τις ἀντιγράφει ἀνεξελέγκτως καὶ ἀθασανίστως τὸν ἑτερον τοῦτον ἀντιγράφει ὁμοίως ἑτέρος τις, καὶ μάλιστα μετὰ τινων ἐξ εἰκασίας ποικίσεων, καὶ οὕτω καθέξῃς μέχρις οὗτου, σὺν τῷ χρόνῳ, ἡ ἀκρις παρίσταται ὡς κάμῃλος καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὡς ἡγεμὼν τῶν Βουλγάρων.

Ἐν Σαμοθράκῃ τῇ 12 Ἀπριλίου 1889

N. B. ΦΑΡΔΥΣ
Σαμοθράξ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Γ. Δ. Δ. Σκίαθον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.
κ. Κ. Π. Λαμίαν. Ἐλάβομεν διὰ χειρὸς φίλου ἐπιστολὴν καὶ ἀπηντήσαμεν δι' αὐτοῦ. Ἀναμένομεν πάλιν εἰδήσεις.
Συνδρομητῇ Σμύρνην. Μάλιστα τοῦτο ἀναφέρει ὁ Δίων Κάσσιος καὶ ἔχει ἐπὶ λέξει οὕτω: «Καὶ ὁ Εὐφράτης ὁ φιλόσοφος ἀπέθανεν ἐθελοντῆς, ἐπιτρέψαντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἀδριανοῦ, κώνειον διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὴν νόσον πεινῶν.

Ἀδιακρίτῳ Συνδρομητῇ, Ἐνταῦθα. Δὲν εἶνε ἀδιακρίσια, εἶνε ἐνδείξεις ἐνδιαφέροντος ἥτις πολὺ μᾶς εὐχαριστεῖ. Ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τοῦ Παπουλάκη δημοσιεύεται εἰς τὸ προσεχὲς καὶ τὰ ἐφεξῆς φύλλα, ὁ δὲ Χαράλδης τελειώνει μετὰ 3—4 φύλλα, ὥστε ἀμφότερα ταῦτα θὰ περιλαμβάνονται ἀχέραια ἐν τῷ α' τόμῳ τοῦ 1889.

κ. Α. Γ. Βόντισαν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Σύμφωνοι καὶ κατὰ τὰ ἄλλα.

κ. Ι. Π. Α. Κωνσταντινουπόλιν. Ὁλόκληρος ἡ σειρά τῶν πέντε ἐτῶν τοῦ «Ρωμιοῦ», ἀνελλιπῆς (πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 50) ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Εστίας», παρ' οὗ δύνασθε νὰ τὴν ζητήσητε. — Παρ' αὐτοῦ δὲ δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε καὶ τὴν Καλλιτεχνικὴν Πινακοθήκην ἀντὶ φρ. χρ. 35.

Ἐρωτῶντι. Πᾶσα σκέψις περὶ οἰκισθῆναι μεταβολῆς ἐν τῷ σχήματι τῆς Ἐστίας κλπ. δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ 1889.

Στιχορρογῶ. Ἡ κρίσις τῶν μεταφράσεων θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἡμερομηνίᾳ δελτίῳ μὴ ἀνυπομονεῖτε.

Πασχαλιᾷ. Ζητήσατε τὸν Ernest Maltrevers τοῦ Bulwer ἐν γαλλικῇ μεταφράσει καὶ θὰ διέλθετε ὥρας παραμυθίας

καὶ γλυκαίας ἀπολαύσεως κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ. Εἶνε ἀκριβῶς, ὅτι σὰς χρειάζεται.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

19 Μαΐου 1889.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Τῶν	6,000,000	τῶν 6%	Δρ. v.	—
"	26,000,000	" 6	" "	512.—
"	10,000,000	" 6	" "	—
"	60,000,000	" 6	" "	607.—
"	120,000,000	" 5	" "	581.—
"	170,000,000	" 5	" "	581.—
Κτηματικά Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς	τῶν 60,000,000 μετὰ λαχείου φρ.			512.50

Μετοχαὶ Τραπεζῶν.

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ. v.	4,445.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα	" "	209.50
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστειος	" "	89.—
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλ.	" "	237.—

Μετοχαὶ Ἑταιριῶν.

Ἑταιρ. Μεταλλουργ. Λαυρίου	" "	120.50
Σιδηρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς	" "	439.—
Σιδηροδρόμου Πύργου - Κατακόλου	" "	128.—
Σιδηρ. Πειρ. Ἀθηνῶν-Πελοπον.	" "	178.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	" "	165.—

Νομίσματα

Εἰκοσάφρακτον	" "	24.25
Λίρα Ὁθωμανικὴ	" "	27.55

Συρράλλγματα

Ἐπὶ Λονδίνου 3 μην. Τραπεζικὸν	" "	30.55
Ἐπὶ " Chèque	" "	30.65
Ἐπὶ Παρισίων	" "	1.203/4
Ἐπὶ Αὐστρίας	" "	2.57

ΠΑΙΓΝΙΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

10

Ἑλληπεῖς στίχοι.

Νὰ συμπληρωθῇ τὸ ἐξῆς τετράστιχον, θεθέντος ὅτι ἐκάστη γραμμὴ εἶνε μία ἑλλειπούσα συλλαβή:

— — — — — τὰ δάση
— — — — — μοσχοβολεῖ,
Κ' εἰς τὴν χιόνα — — — —
Χιόνα — — — — —

ΔΥΣΕΙΣ

6

Ἀποστέλλω ὑμῖν τὴν λύσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6 προβλήματος «Τὰ τέσσαρα τετράγωνα» ἥτις ἐγένετο καὶ ἄνευ τῶν πρὸς εὐκολίαν σημειουμένων ἐν ἐκάστῳ τετραγώνῳ γωνιαῖων ἀριθμῶν.

1	48	29	52
60	25	40	5
56	21	44	9
13	36	17	64

2	47	30	51
59	26	39	6
55	22	43	10
63	18	35	14

3	46	31	50
58	27	38	7
54	23	42	11
15	34	19	62

4	45	32	49
57	28	37	8
53	24	41	12
16	33	20	61

Ἐν Ληξουρίῳ τῇ 26 Ἀπριλίου 1889.

Δ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ.